

kirkes Vegne, vilde de økonomiske Forhold for vore Præster være blevet endnu bedre, end her er foreslaaet, thi hvor Folkekirken har udfoldet sig i Frihed, har den aldrig vist sig karrig.

Der er ikke under Udvalgsbehandlingen fra vor Side stillet noget Ændringsforslag om at forøge Menighedsraadenes Indflydelse, ej heller om at faa afhjulpet Mangler ved Menighedsraadsloven, idet vi er gaaet ud fra, at denne Lov er en ren Lønningslov, en Lov, i hvilken andre Spørgsmaal ikke burde gribe ind. Ud fra den Betragtning forekommer det os mærkværdigt, at Mindretallet har stillet et Ændringsforslag, ved hvilket det vil paalægge Menighedsraadene en speciel Opgave, som ikke kræves af dem ifølge den gældende Menighedsraadslov. Det paagældende Ændringsforslag, Nr. 24 til § 38, maa vi allerede af den Grund fraraade at indføre i Lovforslaget, men vi maa tillige — det fremhæver jeg udtrykkelig — af rene Hensigtsmæssighedsgrunde fraraade at stemme for dette Ændringsforslag, thi Menighedsraadene er ikke forberedte paa at optage denne Opgave. Menighedsraadene Landet over bør oplyses om, at der indenfor den danske Rigsdag er Tanker fremme om at give dem mere at bestille, give dem et større Ansvar, end de hidtil har haft. Disse Tanker møder selvfølgelig den største Velvillie i det konservative Folkeparti.

Medens den danske Folkekirkens Medlemmer er den ene Part, der efter dette Lovforslag kommer til at betale, er Staten den anden betalende Part. Men det er gaaet mærkværdig heldigt for Staten under denne Udvalgsbehandling, thi dette er et af de meget faa Lovforslag, paa hvilket Udgifterne under Udvalgsbehandlingen ikke er foreslaaet forøgede. Det skal dog ikke sige det samme som, at der under Udvalgsbehandlingen ikke har været Ønsker fremme om at faa Ændringer i Betalingsreglerne, idet det fra vor Side har været ønsket, at Udgifterne til de i § 19 omtalte Stiftskasserere rettelig burde overgaa fra Lønningsfonden til Statskassen. Naar vi har ønsket, at disse Udgifter som jo ikke udgør noget stort Beløb, skulde overgaa til Statskassen, har det været med den Begrundelse, at disse Stiftskasserere er Ledere af Stiftsøvrighedens Kassererkontorer og saaledes Led i Administrationen, og al Administration er i Lovforslaget paalagt Staten. Derfor har vi ment, at disse Stiftskasserere burde lønnes af Staten, men da vi paa dette Punkt ikke har faaet Tilslutning fra no-

gen Side i Udvalget, har vi ikke villet stille Ændringsforslag i saa Henseende. Jeg skal nævne et andet Ønske, som vi havde, og som har været behandlet i Udvalget. Det angik en Tilføjelse til § 16, 4de Stykke, som omhandler Lempelser for teologiske Kandidater med Hensyn til deres Eksamensanciennetetsberegning. Vi fra vor Side finder, at naar man her gaar til at begunstige Folk med præ ceteris til Embedseksamen — det kan jo højst dreje sig om 2—3 Individuer i hele Kongeriget —, vilde det være fuldt saa rimeligt i det hele at hjælpe Folk, der gav sig af med videnskabeligt Studium, saaledes at de ikke blev straffet ved en lavere Anciennetetsberegning. Derfor havde vi ønsket, at Folk, der virkelig havde præsteret et bevislig godt Arbejde, i Henseende til Anciennetet blev ligestillet med Doctores og Kandidater med Udmærkelse, idet vi finder, at den, der gaar ud i Præstegerningen, selv vil være bedre stillet, og at den danske Menighed vil være bedre stillet, hvis han har ofret mere Tid paa sin Uddannelse, end han har gjort, naar han lige efter at have taget sin teologiske Embedseksamen som 25-aarig gaar ud som Præst. Udvalgets Ordfører har omtalt alle de Ændringsforslag, som Udvalget har været enig om, og jeg skal her kun understrege, at vi fra vor Side er meget glade ved Ændringsforslagene Nr. 1, 2, 3, 4 og 8.

Der staar i Betænkningen, som jeg selv har underskrevet, et Tal, som jeg tror trænger til Forklaring. Det er de 75 000 Kr., hvormed Lønningerne i 1ste Lønningsklasse foreslaas nedsat. Man taler om, at Præsterne skal stilles paa lige Fod med andre Tjenestemænd, men her har man stillet 1ste Lønningsklasse anderledes end Landets øvrige Tjenestemænd, idet de, saa vidt jeg ved, er den eneste Gruppe af Tjenestemænd, hvis Løn er foreslaaet nedsat under Udvalgsbehandlingen. Det vilde dog se underligt ud, om disse ca. 200 Præster skulde ofre 75 000 Kr. for at forbedre de øvrige Præsters Kaar, men jeg tror heller ikke, at dette Tal er rigtigt. Det er ikke 75 000, men 53 000 Kr., de har maattet ofre.

Ændringsforslag Nr. 8 til § 14, 2det Stykke, hilser vi med den allerstørste Glæde. Jeg maa kun beklage, at jeg ikke har kunnet faa en lignende Sikkerhed for de Præster, som omhandles i § 14, 1ste Stykke, men det har været mig umuligt at faa sikret disse Præster en Indtægt, som ikke gaar under den, de har haft i 1918—19. Jeg tror dog, at det, efter at de 75 Præ-